

We are losing

Description

Ã? unha anÃcnota digna de ser comentada. O presidente Bush preguntoulle recentemente a Colin Powell cÃmo vÃa a marcha da guerra. O secretario de Estado respondeu coa franqueza dun soldado: ÃcÃ?Ã?We are losingÃcÃ?Ã?. A reacciÃn de Bush foi a de botalo do seu despacho, pois, tal como xa sabemos, non lle gusta nada recibir malas noticias. ConsidÃranas propias de derrotistas. (Foto: Bush e Powell nunha reuniÃn da OTAN).

Ã? unha anÃcnota digna de ser comentada. O presidente Bush preguntoulle recentemente a Colin Powell cÃmo vÃa a marcha da guerra. O secretario de Estado respondeu coa franqueza dun soldado: ÃcÃ?Ã?We are losingÃcÃ?Ã?. A reacciÃn de Bush foi a de botalo do seu despacho, pois, tal como xa sabemos, non lle gusta nada recibir malas noticias. ConsidÃranas propias de derrotistas.

O discurso de reelecciÃn de George Bush sorprendeu a todos, porque puidemos ver a un presidente que desdeÃ±a as amargas leciÃns de Iraq: a futilidade da democratizaciÃn instantÃnea, os lÃmites do poderÃo militar americano. Observamos, en cambio, a un Bush mÃis mesiÃnico que nunca, iluminado e atrapado na sÃa propia retÃrica de libertador por graza divina.

Maior aÃnda foi a sorpresa cando os novos nomes da administraciÃn parecÃan indicarnos un ascenso da ala moderada dos republicanos, sobre todo cÃ nomeamento do prestixioso Robert Zoellick ÃcÃ?Ã?experto do mÃis alto nivel en negociaciÃns comerciaisÃcÃ?Ã? como adxunto de Rice. Rumsfeld e os neoconservadores parecÃan entÃn en desbandada. Nembargantes, Ãc o propio George Bush quen fai un peÃn a favor da expansiÃn da democracia e a

defensa dos aliados mediante a forza, si necesario. Dick Cheney, acaso o máis perverso dos falcóns, secundou cedo o discurso, subliando o perigo que supo a Irán e chiscando o ollo a Israel para que golpee o seu programa nuclear de verse capaz de facelo.

Por conseguinte, George Bush non ten aprendido nada, non quere saber nada. El agora o brazo armado da Historia. A historia ten unha dirección visible, establecida pola liberdade e o autor da liberdade (history also has a visible direction set by liberty and the author of liberty). Pouco lle faltou para dicir que el era a Man de Deus.

A mellor esperanza de paz no mundo a expansión da liberdade no mundo, dinos o presidente Bush. A mesma tempo, a súa secretaria de Estado Rice presenta a renovada lista de inimigos, chamados, na nova retórica, outputs of tyranny: Cuba, Myanmar, Corea do Norte, Irán, Belarús e Zimbabwe.

As distintas axencias do goberno estadounidense, coas súas distintas funcións, empezan agora unha competición que ten como obxectivo chamar a atención sobre as desventuras de aqueles países que eles favorecen a liberar. As apostas, dende logo, nos sinalan a república de Irán, como o favorito desta controvertida carreira.

A gran maioría dos observadores nos advirten de que un ataque sobre ese país será unha loucura, que Estados Unidos carece de opcións militares válidas e realistas, que a súa posición en Iraq é moi fríxil; que o programa nuclear iraniano está diseminado por toda Persia; que as instalacións están fortemente protexidas e non posúen o elemento de sorpresa.

E si, un ataque a Irán, será unha tolemia. Pero a tolemia parece o signo dos tempos en Washington.

[Acceso ao artigo orixinal no repositorio web 1998-2012](#)

APARTADOSTEMATICOXEOGRAFICOS

United States ARCHIVE

IDIOMA

Galego

Date Created

January 26, 2005

Meta Fields

Autoria : 10993

Datapublicacion : 2005-01-26 00:00:00